

Kaip gaudžiau karpjus arba savaitgalis su „nelegalais“

Parašė Kęstas

Ketvirtadienis, 06 Kovas 2008 19:56 -

Pirma diena po savaitgalio – baisiai norisi miego, rankos, kojos virpa, gyvybinės funkcijos ganėtinai sulėtėjusios.

Smarkiai jaučiamas stiprus atsipalaidavimas po savaitgalio. Bet viskas iš pradžių. Darbo savaitė ėjo kaip niekad lėtai, mintys sukosi apie bileką tik ne apie darbą. Taip besikankinant atėjo ir ketvirtadienis. „Nu viskas“ - pasakiau ir pradėjau gilintis į karpjų gaudymo subtilybes.

1 etapas: viską perskaityti forume, kas? Kaip? Su kuo? Ant ko? Ir pan. Kadangi domino ne laukinių karpų žvejyba, tai sėmiau informacija apie komercinius karpynus ir jų gaudymo specifiką. Juk visdėlto varžybos. Prisipažinsiu, kad su karpiais nedraugauju ir neturiu jų tarpe nei vieno labiau pažįstamo egzemplioriaus. Sakant teisybę, karpjus, kogero, gaudau 1-2 kartus per metus. Kitais žodžiais tariant, esu diletantas šioje žvejybos srityje. Bet tai galiu sakyti tik aš. Kitiems turi pasirodyti, kad esu beveik profas, nes žinau ką reiškia „plaukas“, „boilis“ pasirodo jie dar ir plaukt moka!

Taigi vyksta „nardymas“ po virtualią erdvę, beieškant bet kokios naudingos informacijos. Randami keli puslapiai su sistemėlių paveiksliukais, greitai "copy paste print" ir į kišenę. Paskaitom apie masalus, ką jie supranta?? Ką nori apgaut? Vistiek žvejosiu ant kukurūzų. Taip praėjo darbo diena. Planas jau yra. Grįždamas namo turiu susipirkti ką suplanavęs: pašarai, masalai ir pan. Tik įžengęs į parduotuvę pamatau, kad tokių pašarų nėra – bėda. Bet neverkiu, susiperku šaldytus, karpinių kvapų, kabliukų ir t.t.t.t Grįžęs namo matau planas byra i šipuliukus – pusę daiktų pamiršau. Todėl šiandien beveik nieko negaliu daryt, nerimas apima eilinį sykį. Penktadienį po darbo iškarto lekiam Telšių pusėn, tai nieko pasidaryt nesusėsiu, todėl lieka penktadienį pietų pertrauka. Taip ir padarau, aplekiu pusę kauno, bet randu visko ko reikia. Ramu. Darbas teka, kaip Nevėžis vasarą (aišku, ne šią).

- Nu davai laikrodi pasikrutink, davai nestabdyk, tik dėl manęs paspartink judesį. Neklauso mechaninis bedūšis aparatas. Bandau dar kažką planuoti, bet lyg ir nėra ką – viskas suplanuota iki smulkmenų. Aleliuja darbas baigtas, jau skuodžiu namo jau tuoj. Namie. Oi tas laikas, kai būni darbe - stovi, kai reikia ruoštis į žvejyba jis lekia ir net neatsisuka.

Dideliu tempu tempiu daiktus į mašiną, Mikė irgi tempia. Pasirodo dviese vos vos telpam į paprastą „bulką“. Būdavo laikai, kai penkiese tilpdavom su visa manta. Laikai keičiasi. Šį kartą vairuoju, tai teks sekmadienį būt žiūrovu, kai visi naikins likusias atsargas. Oi kaip seniai to nebuvo. Sėdim „greideriuke“ (mano transporto priemonės vardas) planuojam, kaip čia ko nepamiršus. Ai kaip bus taip. Judam į prekybos centrą įsigyt provizijos. Mikė laksto po prduotuvę ieško maisto, pasirodo jis galvoja, kad reikės valgyt?? Mano akys nukrypo į skyrių, kuriame tik nuo 18 metų. Pasitikrinau dokumentą, akurat, jau yra. Drąsiai, pakelta galva įžengiu pro vartelius, visiems rodu dokumentą, kad jau turiu 18. Dairausi po lentynas, kažkokie stebuklingi pavadinimai: viskis, brendis, džinas, degtinė. Galva sukasi ratu: ką, nu ką imt?? Akis užkliūna už švelniai rudo skysčio, abi rankos nevalingai tiesiasi pirmyn ir negi jos ims 1 butelį?? Taip, aš jų nekontroliavau. Jos pasiėmė kiekvinai po vieną. Surandu Mike, tas pasiėmęs 2 pakuotes kasdieninio gėrimo?? Tik 2?? Atsinešu 3 pagalvoju neužteks, paimu dar viena. Mike sako: baik tu ar išgersi tiek? Atsakymas paprastas – nepergyvenk.

Nu ką, į trasą, juk iki vietos 220km. Toli. Austostradoj susitinkam su kolegom ir 3 ekipažais važiuojam, tiksliau ieškom tos vietos. Buvo visko netgi šaukimo į mobilųjį telefoną: tu išsižiojėli kur važiuoji, ką b... dabar 24 kilometrus važiuosim žvirkeliu?? Atiduodu mobilų Mikei jis juk šturmanas. Bando teisiskai aiškinti, kad viskas legalu, kad viskas taip ir turėjo būt. Iš mano pusės kyla pasiūlymas visiems gėrėtis nuostabiais Žemaitijos gamtos vaizdais ir nekreipti

dėmesio į tarškančius dantis ir smarkiai byrančias važiuokles. Intarpais riebiai nusikeikdami važiuojam.

Viskas, jau vieta - komerciniai Pasruojės prūdai. Čia ir bus rytoj gaudomi karpiai. Apžiūrim teritoriją – gražu: miškas, prūdas, pieva. Kolegų jau prisirinkę, sveikinamės dalijamės kelionės įspūdžiais. Viskas reikia statyti namą (palapinę). Išlankstom, pradedam rinkti ir tada kažkam sukelia juoką kolegų palapinė. Ir šitoj šū.. krūvoj jūs trise miegosit??? Nu labai jau didelis kontrastas tarp palapinių. Mes pasiskolinom palapinę: turim ir miegamąjį su sofa ir sandėliuką su 3 bulvių maišais ir dar sauna su sporto sale. Draugiškai pasiūlom pasidalint namais. Kolegos būta išdidaus. Nesutiko. Baigėm rinkti miegamąjį, įnešėm sofa, baldus ir staiga pasigendam sandėliuko?? Kur sandėliukas?? Nėra nedavė, ką darysi teks būt be jo. Nešam daiktus vienu žodžiu – apsigyvenom. Lekiu tekinas iki mašinos, staigiu rankos mostu atidarau butelį kasdieniško ir taip atsipalaiduojau, kad tenka prisėst... pavėsinėj prie stalo. Kaip lydekai paliepus ant stalo atsirado užkandos ir prasidėjo bendravimas. Bebendraudant pamatėm iš kažkur atsiradusį sarkofagą. Jo, galvoju, bendravimas lavina vaizduotę. Tarp palapinių ant žemės buvo padėtas kažkokios keistos formos prietaisas. Tai buvo mūsų kareivuko palapinė. Sakė visai nebloga, tik kas bijo uždaryt patalpų tam nepatartina. Taip bendravom iki gilios nakties. Vieni pabijojo, kad varžybose nesiseks, tai nuėjo miegot. Jaučiu ir aš išsigandau...

Įkyriai pypsi mobilus, sako kelkis – nenoriu, sako varžybos –nenoriu. Šiaip netaip atsikeliu, atsigeriu ką randu po ranka. Ateina jėgos – gėrimo būta gero. Lengvai papusryčiauju, tie keli gurkšniai kasdieniško nuteikia optimistiškai. Vaiksčioju ratais obana mūsų sandėliukas iš kur tu čia? Vakar galėjau prisiekt, kad jo čia tikrai nebuvo. Taip jis ten ir pragulėjo iki sekmadienio. Užteks medituot prie darbo. Traukiu dėklą, pašarus ir likusią amuniciją. Prūdukas visai netoli, tai mąstau viską susirišiu ir nusinešiu paruoštas. Bet kažkas skėlė į galvą: o jei sektorius bus kitam krante – užs.....kol nueisi. Paklausiau balso nuėjau daryt pašarus. Gražu pažiūrėt krūva žvejų pluša, laksto, riša, maišo, pjauna ir kitaip išsidirbinėja. Burtų traukimas. Ištraukiu sektorį 2. Ką galvot? Čia gerai, blogai?? Nemačiau kai kalė sektorius, todėl nežinau kur jis yra. Klausiu vieno, kito visi sako nu tau pasisekė, nu gerai tau. Pakilau, kogero, nuo žemės iš džiaugsmo. Greitai nusileidau, kai pamačiau iki kur reikės viską tyst. Bet aš erelis tam tikra prasme, viską nusinešiu vienu kartu. Durnas tai jomajo. Po 100m pajutau lengvą galvos apsvaigimą, drebėjimą kojose, troškulį, bei pamačiau įvairiaspalvius nykštukus akyse. Kad nemirčiau visų akivaizdoje, sustojau apsimesdamas, kad reikia užsirišti batą ir atsiklaupęs dūsavau, dūsavau... Pagerėjo. Pusę daiktų palikau, o su kitais kaip tikras vyras pajudėjau sektoriaus link. Pašarai, masalai, sietka, kuprinė ir šūdniekių dėžė liko stovėt ten, kur buvau sustojęs. Visą kitą nusinešiau į vietą. Vieta šiek tiek nugąsdino: krantas apaugęs nendrėm, per kurias bus sunku žvejot – reiks pjaut. Viską susinešęs pastebejau, kad kogero kuprinė svėrė daugiausia. Kogero buvo padauginta kasdieniško, todėl nieko nelaukęs ėmiau tuštinti, tiksliau mažinti svorį. Pasiraitojau rankoves ir pasiruošiau su botais pjaut nendres. Žingsnis ir beveik beveik, jo nendrių neišpjausiu, nes noro rengtis tokį žvarbų rytą nebuvo. Kiek pasiečiau išpjoviau. Rišu sistemėles: čia su plauku, čia sistemėlė, čia paprastai. Girdžiu jau galima, ar galima mest??? Jo, kaip visada iki starto nespėju. Sektoriaus kolegai visai nepasisekė, vėjas nuputė skėti į vandenį tas šoko jo gaudyt ir iki „vėlykų“ vandeny. Keiksmi, riksmi viskas į komplektą. Iš kito kranto riksmas, pirmas karpiukas (po varžybų pamatėm, kad ten karosas), skubu - juk kimba reikia kuo greičiau užmest. Taip, ant plauko kokį dėt kukurūzą: medus, braškė, vanilė, tuti chujuti ar paprastą? Ai, vis tiek ant visų skirtingus dėsiu - medaus. Metimas viskas gerai, signalizatorius veikia, svingas kabo. Pirmą meškerė yra. Neužilgo ir antra vandenį ir trečia. Sedžiu, rūkau. Ledas, kaip pasakytų kažkokia mergina iš reklamos. Gamta dėl kažko pyksta ant mūsų, vis niukiasi ir

niaukiasi. Šiek tiek suslapstau daiktus, pats i neperšlampamą aprangą ir laukiu toliau. Sedžiu, rūkau, vartoju kasdienišką. Nieko. Nu visai nieko. Nė bam. Permetu, keičiu masalus, blynas, kukurūzas, dzykas. Metu toli, arti, visiškai nekimba. Pusvalandi lyja, pusvalandį šviečia saulė, vėjas, štilis. Tai tokiom oro sąlygom ir sėdėjom.

Staiga pas sektoriaus kaimyną kliovas, pakerta – yra. Nešk sačioką. Galinėjasi su žuvim, aš stoviu su sačioku laukiu. Jablinkšt nėra, atsikabino. B... peremat. Ištraukia ir obana! - kabo ant kablo kuoja visa sudrąškyta. Lydeka?? Nu geras. Ramu vėl sėdim rūkom. Kyla idėja - karpiai turi mėgt brendžio kvapą. Kaip vėliau Mikė pasakė mėgsta romo kvapą, koks skirtumas - vistiek veža. Kadangi cigaretės baigėsi, tai vis tiek reikia eit iki bazės tuo pačiu prigriebsiu ir švelniai rudo skysčio. Pasivaiksčioju paklausu kitų kaip kliovas, visur panašiai š... Su kroviniu gryžęs į sektorų maštau: kam tiem karpiam brendis?? Su kolega nusprendžiam neduosim, juk patiems šaltoka. Nedavėm. Pradedu sušilt. Kyla noras pabendraut. Einu per sektorius bendrauju. Staiga viename iš sektorių: tau kliovas éééé kliovas. Atbėga kerta yra. Aš jau su sačioku vandeny. Meškerė linksta, žuvis net nenori kilt nuo dugno, pagaliau pajuda ir įeina į žoles. Viskas? Ne, staigiai pasiduoda i šoną ir šuolis. Jobš.... lydeka kokių 5-6kg (iš akies) minutė kita ir laisvas valas.... Šuolio metu buvo kito sektoriaus ribose tuo pačiu sugebėjo nukąsti dar ir kaimyno valą. Adrenalinas liejasi per kraštus. Kas čia per bajeriai? Lydekos ant dugninių? Maštau, jei būsiu geros savijautos po varžybų spiningą į rankas ir aš ją pamokysiu, kaip reikia "donkių pavadokus" kandžiot. Grįžtu į sektorių, gėralų atsargos eina į pabaigą, o eiti iki bazės jau mažai jėgų. Pažiūrėjęs į laikrodį suprantu, kad jau nedaug liko, kaip nors ištempsiu. Sektoriaus kaimynui vėl kliovas ir vėl tas pats - kuoja su nubrozdintais šonais. Galutinai apsisprendžiu - tikrai spiningausiu.

Paskutinė valanda žiauriai greitai prabėga, gal dėlto, kad miegojau, gal dėlto, kad saulutė švietė. Prabundu beveik vienas prie prūdo, aišku sektoriaus kaimynas irgi miega. Prižadinu, pradedam tvarkytis. Vargšas visą žvejyba vaiksčiojo su šlapiom kojine, matyt, nebuvo noro nueit iki bazės pasiimt naujų, o man nedašuto, kad galėjau atnešt. Visiškoje tyloje susirenku daiktus nešuosi iki kelio. Dar kartą klaidos nedarysiu, atvažiuosiu su greideriuku ir susikrausiu. Taip ir padariau.

Pagaliau ramiai galiu prisėsti įsipilti ir kaip žmogus padaryti. Nors nieko nepagavau, net kliovo nemačiau, bet gera, taip gera, kad tuoj vėl eisiu žvejot. Pavalgėm, šį kartą normaliai, už spiningų ir į priekį. Tik priėjau prie balos Mikė šaukia iš kito galo: jau turiu vieną imamą ir dar 3 kliovai. Galvoju gerai. Nieko nelaukdamas dedu "mepps black furry" Nr.2 ir pradedu. Keli metimai, žolės. Paeinu i šoną, metimas, lyg ir kažkas sudrebino. Dar vienas, akurat, kažkas bando kabintis. Pasiderinu stabdį. Dar metimas, yra. Bet nedidelė, pasisveikinu, pabendraujam ir jinai eina atgal namo. Dar pametau, nieko, keičiu dislokacijos vietą, keičiu masalus – nieko. Viskas, einu i mano nuomonę geriausią spinigavimui vietą. Priėjimas blogas, bet turėtų būt gerai. Didinu masalus, bet toj vietoj nėra gylio, todėl grąžinu Nr.2 ir, akurat, metimas, yra. Vėl tas pats nelegalas. Nebendravęs išmetu lauk. Susirenka daugiau spiningautojų, bet niekas normaliau nepagavo. Lydekų yra, bet kimba mažos. Kur didžiosios? Taip bebendraudant pradėjo niezėt gerkle, tai užmečiau paskutinius kartus, įkirtau vėl nelegalą, spjoviau jam į snukį ir nuėjau pabendraut.

Pasigyręs apie savo laimikį, bandžiau išsiaiškint, kas laimėjo. Pasirodo, laimejo žmogus pagavęs net 2 karpnius, kurių svoris neįtikėtinas - 760 gramų. Neįsivaizduojami laimikiai. Didžiausia žuvis karosas apie 700 gramų. Visi kaltinom orą, šeiminkus ir patį auksčiausiąj. Kaip yra taip yra, nepakeisi. Pradėjom varžybų aptarimą. Aptarinėjom labai ilgai, ko pasekoje nusprendėm - eisim į vietinius šokus. Bet prieš tai nuėjom nusipraust. Pasakiška pirtis, kuri

Kaip gaudžiau karpius arba savaitgalis su „nelegalais“

Parašė Kęstas

Ketvirtadienis, 06 Kovas 2008 19:56 -

---

vienus nuvarė iš karto į lovas, kitus, tame tarpe ir mane, patraukė ant judesio. Bet aptarinėdami pirties privalumus ir trūkumus, keikdami ora visi galutinai išseko ir likom dviese, kolega buvo tiek pavargęs, kad nusprendė pasėdėt ant nugaros ir mūsų suplanuota eskursija į vietinius šokius neįvyko. Gal ir gerai? Dauguma reziūmavo pasitraukimą į palapines tuom, kad rytoj iš ryto bandys vėl gaudyt karpius. Ką jie norėjo apgaut?

Kažkas prižadina smūgiu į kuprą, silpnu balsu bandau paklaust už ką.

- Dar knarksi, dar gausi, - pasakė Mikė ganėtinai piktai.

Supratau ir toliau užmigau, sakė ir vėl daužė, bet miegu aš gerai, neįaučiau. Pakilau 8.00 val.

Sako: einam spinningaut, šiandien bus gerai. Nu pasakei einam, būtum pasakęs einam į šokius ir ten būčiau ėjęs. Pavalgėm ir išėjom. Prūdas pasirodo tikrai užsėstas musiškių ir gaudo ganėtinai sėkmingai tuo metu buvo pagautas karpis apie 6 kg. ir nemažai iki kilogramo.

Pamatėm, kad nelabai išeis čia paspingaut, tai pabandėm tuscioj vietoj ir vėl su Mike pagavom po vieną nelegalą. Pradėjom dairytis kito prūdo, pasiūlė kanaliuką prie bazės,

praėjom, pramėtėm, 1 nelegalas, 2 ešeriukai. Jomajo kas čia per prūdai? Toks vaizdas, kad neleido į normalius. Kitas pasiūlymas važiuokit į saugyklą, ten visko yra. Nu ką, važiuojam.

Šokom į greideriuką ir į saugyklą. Plotas didelis valtės reikia, bet niekas neduoda. Einam pėsti, mėtom, žolės ir žolės. Pramėtėm viską, Mikė turėjo pasikirtęs, bet...

Aš nelegalą ir 2 ešerius. Jobstaindfermc nu kiek galima. Nusibeldėm 200km, kad pagaut krūvą nelegalų, tikri idiotai. Grįžom kaip tik ant pietų. Mikė užsikabino ir rudą skystį gėrė, kol pasibaigė, ir balta, ir viską kas liko. Aš iš neturėjimo ką veikt tvarkiausi, tvarkiausi ir keikiau viską.

Pagaliau viskas sukrauta ir galima judėt namo. Judėjom greitai ir per kalniukus, todėl Mikė siūbuodamas ir iškankintas savaitgalio ar sunaikintų atsargų ramiai užmigo. Kelionė pasidarė sunki, pats su mielu noru būčiau nusnūdęs.

Kad neužmigčiau, niekam nematant, pabandžiau pasivyti mane pralenkusią prabangią mašiną - tai šiek tiek išvaikė miegus. Namai, karšta vonia ir butelis šalto alaus. Ir kokio velnio taip toli trenktis, kai malonumai visai šalia, ranka pasiekiami?

O atsakymas paprastas: mes – žvejai, mūsų normaliu protu nesuprasi. Amen.

Sačiokas

2005 09 01